

Σουφλί 6-6-23

Ευγενικιά μου φίλη

Μυριάκις σου ζητώ συγνώμην για τη σιωπή μου που ομού λάβης.
Έχεις δίκιο ότι θελήσης να μου πης. Μα ποτέ σου μη πιστεύσης καλή μου φίλη πως σε ξέχασα. Όταν πήρα την κάρτα σου και το γραμματάκι θέλησα να σου γράψω μα την επομένην μετετέθημεν για την Ξάμθην. Εκεί δεν προφθάσαμεν να μείνωμεν δυό μέρες και πάλιν δρόμο για τον Έβρο. Πλέον θα ησυχάσωμεν τώρα μα και στο Σουφλί δεν μείναμε καθόλου αλλ' ανεβήκαμε για τη προκάλυψη. Εκεί ως πότε να αναγνωρίσομε τον τομέα και να εγκατασταθούμε ελάβαμε ύστερα από μια βδομάδα διαταγή να κατέβωμε για το Σουφλί οπόθεν και σας γράφω. Αλλ' αύριον φεύγομεν και απέδώ για το Δεμιρ-Ισάρ.

Ελπίζω δε να ίδω και την Αθήνα τώρα με την υπογραφήν της ειρήνης – φάγαμεν αγαπητή μου τα καλλίτερα χρόνια μας στα βουνά. Θα μου πης βέβαια για τη πατρίδα. Ναι για την Ελλάδα μας μα πήγαν χαμένοι όλοι μας οι κόποι και οι αγώνες και η ωραία μας πατρίς μένει πάλι μικρά και ντροπιασμένη. Τι κρίμα αλήθεια;

Θα έχετε την καλωσύνην άρα γε να γνωρισθώμεν και εκ του πλησίον όταν καμιά φορά περάσωμεν απ' το άστν. Εγώ τουλάχιστον το επιθυμώ αυτό για να ευχαριστήσω το εκ του πλησίον το ευγενικόν κορύτσι που με συντροφεύει με τα γράμματά του σε πικρές του βίου μου στιγμές.

Περίεργον αλήθεια που δεν μπορούμε να έχωμεν μια τακτική αλληλογραφία, ενώ το επιθυμούμεν πολύ και οι δυό μας.

Ήθελα να σας στείλω μια φωτογραφία για να γνωρισθώμεν και να συνδεθώμεν καλλίτερα. Πλην θα σας παρακαλέσω να μου στείλετε και σεις μια, έστω και επί επιστροφή.

Πως είνε η ζωή των Αθηνών; Πάντοτε βεβαίως γλυκιά και ήμορφη. Η δεν μήπως δεν είναι έτσι Μαίρη;

Πήτε μου τέλος πάντων τίποτε νέα για να μας περνάη λιγάκι ο καϋμός.

Θα σας παρακαλέσω αγ. Μαίρη να μου γράψης γρήγορα εις το Σιδηρόκαστρο μόλις φθάσω θα σας γράψω κι εγώ. \\Με πολλή αγάπη

Γεώργιος

Υ.Γ. Αν έχετε την καλωσύνην μου φανερώνετε το πραγματικό σας όνομα και την διεύθυνσίν σας.